

**A művelődési és közoktatási miniszter
drámajátékvezető-képzésről szóló
rendeletének
aláírása várható ebben az évben
(friss információ)**

A Magyar Drámapedagógiai Társaság 1992. november 28-i közgyűlésen vitatja meg a régi drámapedagógusok és a most végzősök végzettséget bizonyító okirat megszerzésének módját, a vizsgák hogyanját. Valószínűleg ekkor választja meg az oktatási bizottságot és bízta meg a vizsgával járó teendők bonyolításával.

Drámajátékvezető-képzés

- a/ A drámajátékvezető-képzés közép- és felsőfokú szakképzés lehet.
- b/ Az a/ pont alatti oktatás tanfolyami képzés, egyéni felkészülésre nincs lehetőség. A középfokú szakképzés középiskolai fakultáció keretében is folyhat.
- c/ Az a/ pont szerinti képzésben az vehet részt, aki
 - középfokú képzés esetén érettségi, érettségi-képesítő bizonyítvánnyal,
 - felsőfokú képzés esetén felsőoktatási intézményben szerzett oklevéllel vagy középfokú drámajáték-vezetői szakképesítéssel rendelkezik.
- d/ Az a/ pont szerinti képzés keretében a résztvevő reformpedagógiai alapismereteket, drámajátékmódszertant és drámaóra-vezetői ismereteket tanul.
- e/ A tanulmányokat záró vizsga keretében a d/ pontban felsorolt ismeretekből kell a résztvevőnek számot adnia tudásáról.
- f/ A drámajátékvezetői-szakképesítés drámaórávezetői, drámapedagógiai gyakorlat vezetői munkakör betöltésére képesít.
- g/ A drámajátékvezetői-képzés vizsgabizottságát működtető szerv a Magyar Drámapedagógiai Társaság.

A pedagógus Nagy Lászlótól

„A gyermekeket a felnőttek társadalmi életének azon jelenségei érdeklik, amelyek képzeletét foglalkoztatják. Ilyenek a nagy küzdelmet kifejező események, akár erkölcsös, akár bűnös cselekedeteket foglaljanak magukban. Ilyenek a háborúk, bűnesetek, rémdrámák, híres verekedések. Hogy a gyermeket a nagy társadalmi életből leginkább a küzdelmek érdeklik, bizonyítja az is, hogy az iskolai életből játékaiban többnyire csak a büntető tanítót utánozza. A képzeletre ható erő indítja a gyermekeket, hogy az ilyen eseményeket csoportos játékaikba foglalják. Az eseményeket játék közben a maguk társadalmi felfogása szerint egyszerűsítik, képzeletükkel átalakítják, kiszínezik, megjelenítik, s a jeleneteket egy hős körül csoportosítják, egyszóval dramatizálják. A leányok igen gyakran a családi élet jeleit adják elő játékaikban.”

(Nagy László, 1857—1930-ig élt. A gyermek érdeklődésének lelektana c. munkájából, 1905)